

לשוננו לעם

עורכים: א' אברונין, מ' אזרחי וי' פרץ

מתוך

כרך א, חוברת ד, תש"ו



האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

אשר ז. איטינגין

הערה ? "שררה"

במאמר "שררה שלא במקומה" גוזר הפרופיסור נ. ה. טורטשינר איסור על הבטוי "השלום שורר" והטעם הוא, שאין כאן "שררה ממשית". והנה לפי טעם זה עלינו לפסול כל שמוש בפועל "שרר" לאו דוקא לגבי המלה "שלום", כי אם ביחס לכל שם או מלה מופשטים, שאין לקשרה עם משמעות של שררה ממש. אבל מה נעשה לכל הבטויים השגורים — לא בשפת המליצה, כי אם בדבור רגיל של חולין כמו: "הש-תררה דומיה", "שקט שורר", "התנאים השוררים" ועוד הרבה מאד, שאנו נתקלים בהם יום יום בספרים, בעתונים ובשיחות רגילות. וכן בשיר העממי של מאנה "שמש אביב נטה ימה" אנו שרים: "שמה ת של ט שלות השקט".

ואמנם חבור שם מפשט עם הפעל "שרר" במובן שהדבר מורגש ביותר עד שאנו

נותנים לו בהשאלה דימוי של שליטה או
שררה בשפות רבות: ברוסית, בפולנית, ב-
צרפתית ובאנגלית, שבכל אלה המשמעות
העיקרית היא ענין של שררה, אבל בהשא-
לה, כמובן, מקבלת המלה הוראה אחרת,
הוראה של רושם מכריע, ואם הדבר הזה
יתכן לגבי דממה, שקט, חום, קור, תנאים
כלכליים וכדומה, מדוע יגרע חלק "הש-
לום"?
